

رفراندم ومسائل هسته ای ایران

> گاهی افرادی که دارای اختلال شخصیتی هستند

به اختلال ذاتی هم دچار میشوند <

(قسمت اول)

امیرفیض- حقوقدان

پیرواستحضار همگانی، حسن روحانی خواستار همه پرسشی شد؛ ولی با آنکه از موضوع همه پرسشی صحبتی به میان نیآورد ولی معلوم است که موضوع همه پرسشی مورد نظر او همه پرسشی در باره فعالیت هسته ای جمهوری اسلامی است.

او در زمانی که دبیر شورای عالی بود ومذاکرات هسته ای را مدیریت میکرد هم پیشنهاد همه پرسشی نسبت به فعالیت هسته ای را مطرح کرد مقصود او از مراجعه به آرای مردم این بود که مردم مسئول اثرات احتمالی فعالیت های هسته ای ایران شناخته شوند نه دولت.

موضوعی که بسیار با اهمیت است این که تز ارجاع فعالیت هسته ای به همه پرسشی از جناح اصلاح طلبان وعنوان کننده آن تز، میرحسین موسوی بوده است (شاید در این تحریر، مناسبتی سبب توضیح بیشتری بشود).

روحانی درسختنرانی مفصلی که در کنفرانس اقتصادی کشور اخیرا داشت مدعی شد که «بر اساس قانون اساسی، مسائل مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی وفرهنگی به جای اینکه در مجلس مطرح شود باید مستقیما به آرای عمومی وهمه پرسشی گذاشته شود؛ ۳۶ سال است که این اصل اجرا نشده است»

بطلان در ادعای شیخ حسن

در ادعای نغز! شیخ حسن دو بطلان اساسی وجود دارد که نقل آن توسط رئیس جمهوری و واقعا اسف آوراست.

بطلان اول

بطلان فاحش در ادعای شیخ حسن این است که گفته: «رفراندم ماده ۵۹ قانون اساسی، بجای مجلس عمل میکند: «بجای اینکه مشکلات مملکتی در مجلس تصویب شود باید مستقیما به آرای عمومی وهمه پرسشی گذاشته شود» (عین عبارت اوست)

خیر چنین نیست. اصل ۵۹ آورده میشود تا شاهد قضیه باشد.

اصل ۵۹ - در مسائل بسیار مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ممکن است اعمال قوه مقننه از راه همه پرسی و مراجعه مستقیم به مردم صورت گیرد. درخواست مراجعه به آرای عمومی باید به تصویب دوسوم مجموع نمایندگان مجلس باشد.

مفهوم حقوقی اصل ۵۹

★ اصل مزبور کوچکترین محدودیتی در اعمال قوه مقننه به لحاظ همه پرسی ایجاد نکرده است و به عبارت دیگر همانطور که مجلس تکالیف قوه مقننه خود را از راه کمیسیون های متعدد مجلس اعمال میکند و در واقع کمیسیونها، ابزار و وسائل مجلس در تصمیم گیری میباشند یکی از آن ابزارها هم مراجعه به آرای عمومی است که قانون اساسی جمهوری اسلامی به کم و کیف آن مقررات دارد.

بنابراین ادعای شیخ حسن به اینکه «مشکلات مملکتی بجای اینکه در مجلس مطرح شود باید مستقیماً به آرای مردم رجوع شود باطل است.

★ در ماده ۵۹ بهیچوجه عبارت < باید > که معنای حکم رامیدهد و مقابل اختیار است وجود ندارد و این بدان معناست که مجلس مخیر است که موضوعی را به همه پرسی ببرد یا نبرد.

★ اصالت و مجرد ماده ۵۹ حمل بر این واقعیت است که همه پرسی از حقوق قوه مقننه یعنی مجلس است نه قوه اجرائیه و رئیس جمهور.

★ ماده ۵۹ مفید شده به «مسائل بسیار مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی...» بنابراین هر مسئله ای قابل ارجاع به همه پرسی از سوی مجلس نیست باید بسیار مهم بودن آن انحصاراً بوسیله مجلس معین شود و آن بدان معناست که مجلس و کمیسیون های وابسته نتوانند در تشخیص منافع ملی کشور و رضایت عمومی بنظر اکثریتی برسند.

از اصل ۵۹ چنین مستفاد میگردد، موضوعی که تاکنون در مجلس مطرح نشده به هیچوجه قابل ارجاع به همه پرسی نیست.

آیا مسئله هسته ای ایران قابل ارجاع به همه پرسی از سوی مجلس اسلامی میباشد یا خیر؟ (بجث آتی)

★ شرط مقرر در ماده ۵۹ که دوسوم نمایندگان مجلس باید با ارجاع موضوع به همه پرسی موافقت کنند باین معناست که قانونگذار خواسته است تا آنجا که ممکن است از ارجاع مسائل مملکتی به مردم خودداری شود و مجلس که متشکل از نمایندگان مردم است و علی الاصول بیشتر از مردم در مسائل و مشکلات کشور وارد و مسئول است مداخله در امور را داشته باشند.

★ در قانون اساسی کشورهای دمکرات، بمناسبت تجلی حاکمیت مردم قانون اساسی بوسیله همه پرسی رسمیت پیدا میکند از باب نمونه قانون اساسی فرانسه و قانون اساسی ایالات متحده از همه پرسی در تصویب قانون اساسی تبعیت کرده اند؛ آنها با نصاب سه چهارم اکثریت نمایندگان (آمریکا).

درقوانین اساسی برخی از کشورها از جمله قانون اساسی مشروطیت ایران مجلس موسسان جایگزین همه پرسی شده است.

در قانون اساسی جمهوری اسلامی دوماهه در رابطه با همه پرسی وجود دارد یکی ماده ۱۷۷ که مربوط به بازنگری در قانون اساسی است، و دیگری همین ماده ۵۹ است که شیخ حسن به آن استناد کرده و متن آنهم در بالا آورده شد.

ماده (اصل) بلامصرف

ماده ۵۹ در قانون اساسی جمهوری اسلامی ماده بلا اجرا است کما اینکه ۳۵ سال هم سابقه اجرایی نداشته و اگر بخواهیم قرینه ای برای آن در قانون اساسی مشروطیت ارائه شود میتوان اصل دوم متمم را مشابه گرفت.

* به دلایل بلاجرایی آن باتفاق نگاه میکنیم

* به باور کثیری از حقوقدانان تصمیم گیری در مجالس مقننه که با تامل و مجال تفکر و گفتگو و با حضور شخصیت هائی که بهرحال در موقعیت نمایندگی مردم قرار دارند و از نظر درک و احاطه بر مسائل کشور موقعیت برتری را حائز هستند، بمراتب با ارزش و اعتبار بیشتر است؛ از نتیجه همه پرسی که غالباً توأم با هیجانات و تبلیغات و نطق و خطابه و مرید و مرادی بدست میآید (نظرات حقوقی متمایز).

* محققان دانشگاه اکستر انگلستان - پریستون آمریکا - سوربن فرانسه، در مجله اینترفیس نشریه سلطنتی بریتانیا، شماره ۲۷ آذر ماه نسبت به همه پرسی و اعتبار آن، تحقیقی منتشر ساخته که فشرده آن این است:

«گرایشهای طبیعی انسان به دنباله روی از جمع باعث میشود که افراد بیشتر بر اساس نظراعضای خانواده، دوستان و همسایه ها تصمیم بگیرند و این باعث تصمیم گیری غلط میشود» همان نشریه تحقیقی نوشته است: «دنباله روی از جمع مسئول بسیاری از اشتباهات تاریخی و فجایع بشری شناخته شده».

* حقوق اسلامی به اعتبار صراحت آیات قرآنی از جمله ۱۰۰ سوره مائده و ۱۱۶ و ۱۱۷ سوره انعام اعتباری برای نظراکثریت قائل نیست؛ و صریحاً اعلام داشته «تبعیت از نظر اکثر مردم موجب گمراهی مسلمانان است» (مشروح و مفصل بحث مزبور و مستندات اتکائی آن رامیتوانید در تحریر (رای اکثریت در نظام جمهوری اسلامی ملاحظه بفرمائید)^۱

* یکی از مفسران قرآنی در تفسیر نوین قرآن در باب بی اعتباری نظر مردم نوشته ای دارد و بدینجهت به اینجا آورده میشود تا هماهنگی آنها با نظرمفسرین و محققین اساتید دانشگاه اکستر انگلستان ملاحظه نمائید، و این تفاهم و هم آهنگی نظر را سندی برای اصالت بی اعتباری همه پرسی در همه ازمنه های قدیم و جدید، فلسفه اسلام و فلسفه تجدد و دموکراسی گرائی بدانیم.

او نوشته است:

حالت اینکه در قرآن اکثریت، نادان معرفی شده این است که اکثریت براساس منطق وفکر صحیح کار نمیکنند و راهنمای آنان یکمشت گمان های آلوده به هوس و یک مشت دروغ و فریب و تخمین است، راه حق را باید از خدا گرفت نه مردم هرچند که طرفداران راه حق اندک باشند.

برخلاف آنچه که در بعضی مسلم شده که اکثریت عددی همواره راه صحیح رامیپیماید قرآن در آیات متعددی این موضوع رانفی کرده و برای اکثریت عددی اهمیتی قائل نیست<. (صفحه ۴۹ جلد پنجم تفسیرنویین)

نمونه ها برای بی اعتباری نظر خواهی

خیلی مسائل هست که بابت نمیتوان موضوع را تجسم داد و ارائه نمونه بیشتر کارساز است از جمله همان نظر خواهی از مردم.

هنگامی که حاج امین الضرب اولین موتور مولد برق رابه ایران آورد و در تهران نصب کرد مردم از آن دوری میکردند و آنرا چراغ شیطان مینامیدند و میگفتند هرکس به چراغ شیطان دست بزند میمیرد. امین ضرب برق رامجانی میداد مصرفش را هم رایگان کرد مردم استقبال نکردند حتی سیم کشی داخل خانه ها را هم عهده دار شد باز هم مردم رغبتی نشان ندادند.

اگر در همان سال راجع به ایجاد کارخانه برق در ایران همه پرسى میشد آیا به غیر از پاسخ نه انتظار دیگری بود؛ و آیا حتی یکنفر میتوانست باور کند که در آن زمان برق در اثر تحولات و نیاز جامعه به چه سیری خواهد رسید که بدون برق زندگی ممکن نمیشود.

همه پرسى از مردم به اینکه آیا انرژی هسته ای میخواهید یا خیر همان اعتباری را دارد که اگر در مورد برق از مردم ایران همه پرسى میشد.

نمونه های دیگر

بستن خزینه ها و دوش و آب لوله کشی را جایگزین کردن - جمع آوری درشکه ها و فراهم کردن سیستم تاکسی - متوقف کردن هنگ سوار ارتش و تبدیل آن به هنگ موتوری - تبدیل ارتش محلی به ارتش منظم و نظام سربازی و حتی نصب تابلو برای مغازه ها تاسیس دانشگاه وسایر موارد مشابه همه این تغییرات با مقاومت سخت مردم و روحانیون و حتی ارتشیان (در مورد انحلال هنگ های سوار) روبرو شد که اگر رفراندم میشد مسلما جواب منفی بود.

اساسا در جامعه تشیع ایران هر ایرانی باید از نظریک مرجع تقلید نسبت به تمامی امور زندگی و کسبی و احکام شرعی تبعیت کند در این جوامع اصلا همه پرسى بی معناست و بجای آن، نظر مراجع تقلید که محدود به چند نفر است، محمول بر همه پرسى است.

مسئولیت مسئولین کشور و مردم

مردم قادر به دیدن دورو آینده نیستند فقط قدری جلوتر و منافع آتی را می بینند، ولی انسان های مسنول جوامع، خیلی دورتروفردهای آینده را باید ببینند درست مانند یک فرمانده نظامی که با دوربین به دورنگاه

میکند و یک سرباز که فقط به جلوی خود نگاه میکند. اینجاست که اگر جامعه با همه پرسشی حرکت کند از کاروان ترقی و رفاه مردم بسیار بدور خواهد افتاد، و همچنان در چنبره آری ونه خواهد چرخید. سیستم دمکراسی خط بطلان بر همه پرسشی کشیده و بجای آن نمایندگان مردم را صاحب نظر دانسته است.

(کاش تحریر حاضر به نظرا علیحضرت و کسانی که به همه پرسشی برای تعیین نظام کشور متکی هستند برسند)

* حقوقدانان جمهوری اسلامی خاصه شورای نگهبان به عدم مشروعیت رفراندم در جمهوری اسلامی آگاه شده اند که در بازنگری قانون اساسی جمهوری اسلامی سال ۶۸؛ مجلس تشخیص مصلحت و مرکز تحقیقات استراتژیکی رابوجود آورده اند.

قانون اساسی جمهوری اسلامی ۸ وظیفه برای مجمع تشخیص مصلحت مقرر کرده که ۲باب از آن ۸ باب یکی حل معضلات نظام با ارجاع از سوی رهبری است و دیگری تهیه و پیشنهاد سیاست کلی نظام.

که ملاحظه میکنید **عملا مجمع تشخیص مصلحت، جایگزین رفراندم ماده ۵۹ شده است.**

حقوقدانان جمهوری اسلامی به وجود مجمع تشخیص مصلحت قانع نشده و برای محکم کاری، مرکز تحقیقات استراتژیکی را در سال ۶۸ بوجود آوردند که در خدمت نهاد ریاست جمهوری بود و از سال ۷۶ بعنوان بخش تحقیقات مجمع تشخیص نظام وارد عمل شد.

هدف و وظائف مرکز مزبور چنین تعریف شده است:

«وظیفه این مرکز انجام مطالعات استراتژیکی در زمینه های مختلف بین المللی، سیاسی، اقتصادی، حقوقی، فرهنگی و اجتماعی میباشد - از جمله تدوین سیاستهای کلی نظام - ارائه مشاوره به رهبری - ارائه راه حل نسبت به معضلات کلان کشور- مرکز مطالعات استراتژیک نتیجه مطالعات خود را برای مسئولین کشور ارسال و دارای نشریه ای بنام فصلنامه است که بفارسی و انگلیسی منتشر میشود» در توضیح مرکز و علت بوجود آمدن آن آمده است

«طراحی مرکز استراتژی جامع باسازکاری و انسجام درونی که در عین وفاداری به آرمان های جمهوری اسلامی از واقع بینی کافی نسبت به توان و موقعیت ملی و منطقه ای و بین المللی کشور برخوردار باشد مسلنترم نهادی است که با بسیج تمامی توان علمی و کارشناسی کشور، ساز و کار رسمی برای دستیابی به چنین هدفی را فراهم آورد» (گرفته شده از روزنامه همشهری آنلاین)

یعنی مرکز مطالعات استراتژیکی جمهوری اسلامی یک عنوان الکی و اسمی نیست بلکه با وفاداری به آرمان جمهوری اسلامی متشکل از افراد برجسته و دانا و توانا به تشخیص مشکلات فنی و علمی و حقوقی و اقتصادی و اجتماعی و بین المللی خواهند بود (که بالطبع مسائل هسته ای را هم در برمیگیرد) در این صورت آیا میتواند یک آخوند جوان که ادعایش این است که فقط حقوق خوانده سالهای سال رئیس مرکز مزبور باشد.

این مهم رادربهره گیری ازاین تحریر ازیاد نبرید که شیخ حسن روحانی که امروز خواهان همه پرسی برای رفع مشکلات هسته ای کشوراست ازسال ۱۳۷۱ تا سال ۱۳۹۲ یعنی بمدت ۲۱ سال رئیس مرکز مطالعات استراتژیک جمهوری اسلامی بوده وبه عبارت روشن ۲۱ سال بر مصیبت هسته ای ایران اشرف داشته است.

ملاحظه میکنید که مجمع تشخیص مصلحت با داشتن مرکز مطالعات استراتژیک دیگر عملا نیازی به ماده ۵۹ قانون اساسی رژیم نیست ومشکلات کلان اعم از داخلی وخارجی وعلمی وفنی وغیره بوسیله کارشناسان مرکز استراتژیک حل وفصل وبه مقامات مربوطه داده میشود.

معضل مملکتی چیست

هرچیزی که مانع رسیدن انسان به هدفش باشد درزمره مشکلات ومعضلات شخص شناخته میشود. ولی این تعریف درمورد معضلات کشور صادق نیست ومیتوان گفت که مشکلات رودرروی کشور، وقتی معضل ویا مشکل کلان شناخته میشود که قانون کم وکیف وبرخورد با آنرا پیش بینی نکرده باشد. نمونه ای که به آن اشاره میشود میتواند یکی از مواردی باشد که دولت مشروطه ایران با آن مواجه شد. دردوره دوم مشروطیت روسها به مخالفت با شوستر آمریکائی که درخدمت دولت ایران بود برآمدند و التیماتومی دادند که ظرف ۶ روز شوستر از ایران خارج شود؛ مجلس تحت تاثیر سخنانی که مدرس و خیابانی ایراد کردند ازجمله اینکه:

«شاید مشیت خداوند براین قرارگرفته باشد که آزادی و استقلال ما به زور ازما گرفته شود ولی سزاوار نیست که ماخودمان بدست خویش آنرا از دست بدهیم»

خیابانی هم درمجلس گفت: «هیچ وقت ممکن نیست ملتی که خودش رازنده تصورمیکند اموراتش را بدست دیگران واگذارکند».

مجلس درمعضل بزرگی قرارگرفت؛ مجلس تصمیم گرفت اقدام مثبت ویامنفی درمقابل التیماتوم روسیه را به نایب السلطنه واگذارکند که نایب السلطنه موافقت نکرد مجلس خواست اختیاررابه دولت بدهد دولت هم زیر بار نرفت ناچارمجلس اختیاررا به ۵ نفر از نمایندگان داد و آنان هم التیماتوم را پذیرفتند ولی دولت مجلس رابه اعتبارتصمیم موافقت با التیماتوم منحل ساخت ودولت پذیرش التیماتوم را به معنای بازگشت سلطه اجانب وسلطه دولت مستبد شناخت.

آری، التیماتوم روسیه یک معضل کلان شناخته میشد، نه مشکلی که ۲۰ سال ریشه اجرایی دارد و وقوع آنهم خارج ازحیطه اقتداردولت جمهوری اسلامی نبوده وکم کم ودراثر اشتباه کاری ویا ندانمکاری و به

اعتقاد این بنده برنامه ریزی دقیق با دست اندرکاری شیخ حسن روحانی کشور را درمقابل معضلی قرار داده که مردم چاره ای جز پذیرش سلطه آمریکا به بهانه فعالیت های اتمی را نداشته باشند.^۲

مشکل هسته ای ایران از آسمان نازل نشده؛ به خواست ملت ایران، ایران عضویت آژانس را پذیرفته و ۱۸۰ کشور هم مانند ایران عضویت آژانس را دارند و همه آن کشورها مانند ایران از حقوقی که آژانس به آنها داده بهره مند میشوند؛ آیا تمامی آن ۱۷۹ کشور عضو آژانس همانند ایران مشکل هسته ای معضلی دارند یا خیر؟ و اگر ندارند که ندارند، پس مشکل اتمی ایجاد شده برای ایران ارتباطی به حق استفاده از انرژی اتمی ندارد که مورد سوال قرارگیرد بلکه اشکال در رابطه با عملکرد دولت و همین شخص شیخ حسن است که با مشکلات جلورفته و بجای متوقف ساختن و یا حل آن به معضل شدن آن کمک کرده است.

معلوم است که تحریر حاضر کافی برای ادای حق مطلب نیست.

ادامه دارد....

مورگان شوستر و همکارانش

^۲ - شیخ محمد خیابانی از جناح دموکراتها از مجلس دوم مورگان شوستر را «نه یک آمریکایی که اصلاحگر مالیه ایران» دانست. در آخرین جلسه رسمی مجلس دوم همچنین هشترودی، دهخوارقانی، سلیمان میرزا، متین السلطنه و حاج عزالملک نیز در حمایت از شوستر سخن گفتند.

شوستر درصدد بود که اموال شعاعالسلطنه در ایران را توقیف کند ولی روسیه که پشتیبان شعاعالسلطنه بود با این کار مخالفت کرد. دولت روسیه که در خفا با همکاری انگلیسی ها از آغاز با آمدن شوستر مخالف بود در این مورد به دولت ایران اولتیماتوم داد و از دولت ایران خواست تا تعهد دهد که از این پس بدون توافق با سفارت های روس و انگلیس دست به چنین اقداماتی نزند.